

**УХВАЛА
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Касьяненка Бориса Павловича щодо відповідності Конституції України (конституційності) першого речення частини першої, частини п'ятої статті 214, частини четвертої статті 424 Кримінального процесуального кодексу України

Київ
30 квітня 2025 року
№ 32-1(II)/2025

Справа № 3-57/2025(115/25)

Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Юровська Галина Валентинівна (голова засідання, доповідач),
Городовенко Віктор Валентинович,
Первомайський Олег Олексійович,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Касьяненка Бориса Павловича щодо відповідності Конституції України (конституційності) першого речення частини першої, частини п'ятої статті 214, частини четвертої статті 424 Кримінального процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Юровську Г.В. та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Касьяненко Б.П. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити:

– перше речення частини першої, частину п'яту статті 214 Кримінального процесуального кодексу України (далі – Кодекс) на відповідність частині другій статті 3, частинам першій, другій статті 24, частинам другій, шостій статті 55, частині першій, пункту 1 частини другої статті 129 Конституції України;

– частину четверту статті 424 Кодексу на відповідність частині другій статті 3, частині третій статті 22, частинам першій, другій статті 24, частинам другій, шостій статті 55, частині першій, пункту 1 частини другої статті 129 Конституції України.

У статті 214 Кодексу визначено, що:

– „слідчий, дізнавач, прокурор невідкладно, але не пізніше 24 годин після подання заяви, повідомлення про вчинене кримінальне правопорушення або після самостійного виявлення ним з будь-якого джерела обставин, що можуть свідчити про вчинення кримінального правопорушення, зобов'язаний внести відповідні відомості до Єдиного реєстру досудових розслідувань, розпочати розслідування та через 24 години з моменту внесення таких відомостей надати заявнику витяг з Єдиного реєстру досудових розслідувань“ (перше речення частини першої);

– „до Єдиного реєстру досудових розслідувань вносяться відомості про:

1) дату надходження заяви, повідомлення про кримінальне правопорушення або виявлення з іншого джерела обставин, що можуть свідчити про вчинення кримінального правопорушення;

2) прізвище, ім'я , по батькові (найменування) потерпілого або заявника;

3) інше джерело, з якого виявлені обставини, що можуть свідчити про вчинення кримінального правопорушення;

4) короткий виклад обставин, що можуть свідчити про вчинення кримінального правопорушення, наведених потерпілим, заявником чи виявлених з іншого джерела;

5) попередня правова кваліфікація кримінального правопорушення з зазначенням статті (частини статті) закону України про кримінальну відповідальність;

6) прізвище, ім'я, по батькові та посада службової особи, яка внесла відомості до реєстру, а також слідчого, прокурора, який вніс відомості до реєстру та/або розпочав досудове розслідування;

7) інші обставини, передбачені положенням про Єдиний реєстр досудових розслідувань.

У Єдиному реєстрі досудових розслідувань автоматично фіксується дата внесення інформації та присвоюється номер кримінального провадження“ (частина п'ята).

Згідно із частиною четвертою статті 424 Кодексу „ухвала слідчого судді після її перегляду в апеляційному порядку, а також ухвала суду апеляційної інстанції за результатами розгляду апеляційної скарги на таку ухвалу оскарженню в касаційному порядку не підлягають“.

2. Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів убачається таке.

Слідчий суддя Печерського районного суду міста Києва ухвалою від 2 липня 2024 року, залишеною без змін ухвалою Київського апеляційного суду від 26 грудня 2024 року, залишив без задоволення скаргу Касьяненка Б.П. на бездіяльність уповноважених осіб Головного слідчого управління Національної поліції України, яка полягає у невнесенні відомостей до Єдиного реєстру досудових розслідувань за заявою від 19 травня 2024 року.

Слідчий суддя Вищого антикорупційного суду ухвалою від 2 січня 2025 року, залишеною без змін ухвалою Апеляційної палати Вищого антикорупційного суду від 9 січня 2025 року, відмовив у задоволенні скарги Касьяненка Б.П. на бездіяльність уповноважених осіб Національного антикорупційного бюро України щодо невнесення відомостей про кримінальне правопорушення до Єдиного реєстру досудових розслідувань.

Слідчий суддя Вінницького міського суду Вінницької області ухвалою від 18 березня 2025 року, залишеною без змін ухвалою Вінницького апеляційного суду від 2 квітня 2025 року, відмовив у задоволенні скарги Касьяненка Б.П. на бездіяльність Управління Служби безпеки України у Вінницькій області щодо

невнесення відомостей до Єдиного реєстру досудових розслідувань за заявою від 5 березня 2025 року.

Ухвали слідчого судді Печерського районного суду міста Києва від 2 липня 2024 року та Київського апеляційного суду від 26 грудня 2024 року Касьяненко Б.П. оскаржив у касаційному порядку. Верховний Суд у складі колегії суддів Третьої судової палати ухвалою від 6 березня 2025 року відмовив у відкритті касаційного провадження, вказавши, що касаційну скаргу подано на судові рішення, які не підлягають оскарженню в касаційному порядку. Посилаючись на частину четверту статті 424 Кодексу, названий суд виснував, що приписи цієї статті Кодексу визначають неможливість оскарження в касаційному порядку ухвал слідчих суддів та ухвал апеляційного суду за результатами розгляду апеляційної скарги на такі ухвали.

На думку автора клопотання, унаслідок застосування оспорюваних приписів Кодексу порушено його право на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб, право будь-якими не забороненими законом засобами захищати свої права і свободи від порушень і протиправних посягань, гарантовані частинами другою, шостою статті 55 Конституції України.

На підтвердження своїх доводів Касьяненко Б.П. посилається на окремі приписи Конституції України, Кодексу, Рішення Конституційного Суду України від 11 грудня 2007 року № 11-рп/2007, а також на судові рішення у своїй справі.

3. Розв'язуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих приписів) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга є прийнятною за умов

її відповідності вимогам, визначеним, зокрема, статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

З аналізу конституційної скарги випливає, що, аргументуючи невідповідність Конституції України оспорюваних приписів Кодексу, Касьяненко Б.П. твердить, що закон має бути застосований однаково до всіх осіб та ситуацій; якщо один суд задовольняє скаргу, а інший не задовольняє, то це свідчить про різне тлумачення або вибіркове застосування закону, що є, на його думку, порушенням принципів рівності громадян перед законом та юридичної визначеності. Тобто Касьяненко Б.П. висловлює незгоду із судовими рішеннями у своїй справі, намагаючись довести, зокрема, що суд неправильно витлумачив перше речення частини першої, частину п'яту статті 214 Кодексу. Однак незгода із судовими рішеннями не є обґрунтуванням тверджень щодо неконституційності оспорюваних приписів Кодексу. Крім того, здійснення конституційного контролю щодо актів судових органів не належить до повноважень Конституційного Суду України.

Отже, автор клопотання не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 58, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Касьяненка Бориса Павловича щодо відповідності Конституції України (конституційності) першого речення частини першої,

частини п'ятої статті 214, частини четвертої статті 424 Кримінального процесуального кодексу України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ПЕРША КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**